

TELEFAX

A/ To: JORDI ARBONÉS

A l'atenció de/ Attention of JORDI ARBONÉS

El vostre núm. de fax/ Your fax No: 07 54 1 262 16 00

De/ From Matthew Tree, Parlament 21, 4-1, Barcelona 08015 Catalunya

Tel./Fax: (3) 443 26 30

Data/ Date: dime, 16 nov 1994

Nombre de pàgines incloent-hi aquesta/ Number of pages including this one: 1

Estimat Jordi,

Perdona'm la demora, però anava esperant una bona notícia pel que fa a l'entrevista i com pots imaginar, ni han fet esperar. Ara, però, fa poc, el David Castillo em va dir que volia publicar l'entrevista no a L'AVUI (que s'ha remodelat totalment, amb el resultat que en Castillo disposa de força menys espai a l'apartat de llibres del suplement de cultura), sinó a la revista LLETRES DE CANVI. Hi ocuparà una doble plana i sortirà aquest desembre.

Així que tindras menys lectors però uns lectors més selectes, com si diguessim. No sé si rebes aquesta revista alla normalment, però, en tot cas, us n'enviaré un exemplar tan bon punt que surti. Per fi, publicat, en! I tu que pensaves que no sortiria a la llum del dia, presentista...

Com va tot, ara que deus haver arabat *The Golden Bowl*? A les llibreries, em fa defecte trobar les teves traduccions per tot arreu. Allò que el vent s'endugue, per exemple, ocupava un espai prominent a una llibreria del Pg. de Gràcia que valia visitar l'altre dia.

Henry Miller i si que el Parcristis m'ha tornat en llibres, encara no he parlat amb el Toni sobre allò del club muliera de França, però no me n'he oblidat ni molt menys. Ara mateix, este llegint *Moloch*, que ha arribat a sortir en edició de butxaca a Anglaterra. Aquest Nadal femem com les ovelles, cap al cor, al sobretot perquè ma mare es trobarà sola aquest any per primera vegada, i et compraré un exemplar a Londres. Val la pena de llegir-ho, eh? Hi ha trossos garbats escrits que més endavant va incloure a *Capricorn* i *Sexus*, i la seva parla i sentit de l'humor hi són molt presents. Dria més, *Moloch* es Miller en un estat força més pur que el de *Crazy Cock*, en sembla que volia plasmar una poèsi la codi Déu mana, convencional, de cara al públic. Moloch, per contra, és tot exclusivament per a un amant de la lluna, el místic del "pop", el can epistolar, i antipositivista, com *Tropic de Cancer* - salvant les distàncies, això sí. L'única cosa exagerant es aquell anti-semitisme poc convincent, garbats artíficis, que obsessiva a Miller fins a la segona guerra mundial.

els fax ens obliguen a un espai limitat, i per tant dire adeu aquí, tot enviant molts records a l'Isabel i a la Glòria, acompanyats dels de la Desirée. Una forta abraçada per a tots i per a tu, Jordi - Bon Nadal i Bell Any!

Best wishes
Matthew
Desirée